

Η πανδημία απεκάλυψε το πραγματικό πρόσωπο πολλών

/ [Επικαιρότητα](#)

Επίκαιρο μήνυμα με θέμα την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και το πανάχραντο πρόσωπο Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, δημοσιεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βρυούλων κ. Παντελεήμων. “Εκείνο το **Αχ, Παναγιά μου,** σκύβει και το ακούει, για να το ανεβάσει στο θρόνο του παιδιού Της, σαν πειστήριο μετανοίας του ανθρώπου. Είμαι βέβαιος ότι το παιδί Της, θα

στείλει αγγέλους να εμπνεύσουν πνεύμα μετάνοιας και επιστροφής στη ζωή της Εκκλησίας”. **Παρακάτω, ο Σεβασμιώτατος διαπιστώνει:** “Ζούμε εδώ και ένα χρόνο, την πανδημία του covid 19. **Πανδημία, που παρά τις μάσκες που φοράμε, απεκάλυψε το πραγματικό πρόσωπο πολλών, αλλά και τα πραγματικά αισθήματα** που έχει ο καθένας. Κάθε μέρα που περνά αποξενώνεται ο ένας από τον άλλον περισσότερο”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Τέκνα εν κυρίω αγαπητά,

Την περίοδο αυτή της Αγίας και Μεγάλης τεσσαρακοστής μέχρι τη Μ. Εβδομάδα, ένα πρόσωπο κάθε Παρασκευή βράδυ, βρίσκεται όχι απλά στο προσκήνιο του ενδιαφέροντος μας στην Ακολουθία των Χαιρετισμών, αλλά και στο κέντρο της ευσεβειας όλης της Ορθοδοξίας, η ΠΑΝΑΓΙΑ μας.

Αυτή, που μπήκε στη ζωή μας αυτοπροαίρετα, χωρίς προϋποθέσεις, που είναι πάνω από όλους τους αγίους μας και τους αγγέλους ακόμη, η Υψηλοτερα, η Λαμπροτερα, η Αγιοτερα.

Το πρόσωπο που μακάρισαν και δόξασαν πριν ακόμα γεννηθεί, καθώς η Παλαιά Διαθήκη, είναι διάσπαρτη από συμβολισμούς, που έχουν σχέση με Το πρόσωπό Της. Αυτή που έγινε “Συναιτιος” του αγιασμού, ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Παναγία: όχι μόνο Θεοτόκος, Θεομήτωρ, αλλά και Θεονύμφη, η εκλεκτή του Θεού. Έψαξε θα λέγαμε μέσα στην ανθρωπότητα όλων των αιώνων ο Θεός, για να βρει την παρθένο Εκείνη από την οποία θα μπορούσε να γεννηθεί ο Υιός του, ο Θεάνθρωπος Σωτήρας μας. Βρήκε και διάλεξε την ΜΑΡΙΑΜ.

Αυτή η γυναίκα, με τις αναρίθμητες αρετές της, που σαν μαγνήτης τραβά την προσοχή μας η σιωπή της, η μυστηριώδης σιγή της, παρά τη μεγάλη τιμή που της επεφύλαξε ο Θεός, να γίνει η ΜΙΑ ! μετά τον ΕΝΑ !

Αυτή που ελάχιστες φορές εμφανίζεται στα Ευαγγέλια, τα λόγια της μετρημένα κάθε φορά, έζησε στην αφάνεια, στο περιθώριο, στη σιωπή.

Αυτό το πρόσωπο, με τα πονεμένα μεγάλα μάτια, που γνώρισαν θλίψεις, ξενειτιά, αλλά και τον πιο μεγάλο πόνο.

Το παιδί της, να κρέμεται στο Σταυρό σαν κακούργος, αυτή η γυναίκα ξέρει τι θα πει μάννα.

Μάνα,που είναι όλη μία μεγάλη αγκαλιά για το παιδί της,που το φροντίζει,το γαλουχεί στοργικά,το παρηγορεί όταν κλαίει,αλλά και το συγχωρεί όταν φταίει.

Η Παναγία, δεν ξέχασε την εντολή που πήρε από τον Υιό της όταν ήταν ακόμα στο Σταυρό.

“Ιδού ο υιός σου” της είπε, δείχνοντας το μαθητή του Ιωάννη. Και στον Ιωάννη, “Ιδού η μήτηρ σου”. Και από τότε, έγινε και του καθενός μας, μητέρα.

Τώρα, που είναι στον παράδεισο, δίπλα στο παιδί της,είναι παρούσα και εδώ στη γη και παραμένει πρέσβειρα και προστάτης όλων μας.

Παίρνει από πάνω μας κάθε πόνο, από όπου κι αν προέρχεται,χωρίς να αποκλείει κανένα,γιατί όλη η ανθρωπότητα είναι δική της.

Ξέρουμε από τους προγόνους μας, ότι ιδιαίτερα αγαπά το δικό μας το Γένος και πάντα μας συμπαραστέκεται στις δοκιμασίες μας ακόμα και στις αρρώστιες μας. Γι’ αυτό και της ψάλλουμε τους “χαιρετισμούς” οι Ορθόδοξοι σε όλο τον κόσμο.

Οι άνθρωποι σήμερα πονούν σωματικά από ασθένειες. Πονούν ψυχολογικά από εγκατάλειψη. Πονούν πνευματικά, γιατί ξέχασαν τον Θεό και όπου πάνε να ακουμπήσουν εκτός από τον Θεό και την Παναγία, απογοητεύονται.

Ο πονηρός δε διάβολος στήνει συνεχώς παγίδες,με σκοπό να εμποδίσει τη σωτηρία μας.

Όμως, ο κάθε άνθρωπος,έχει έμφυτη την εικόνα της μάνας του. Και σ’ αυτή την εικόνα καταφεύγει, έστω και αν είναι πεθαμένη,σε κάθε κίνδυνο,για να λυτρωθεί.

Μάνα όλων μας η Παναγία. Δικιά μας!Αίμα μας!

Εκείνο το “Αχ Παναγιά μου”, σκύβει και το ακούει, για να το ανεβάσει στο θρόνο του παιδιού της,σαν πειστήριο μετανοίας του ανθρώπου.

Είμαι βέβαιος ότι το παιδί της,θα στείλει αγγέλους να εμπνεύσουν πνεύμα μετανοίας και επιστροφής στη ζωή της Εκκλησίας.”Προς τινα καταφύγω άλλην αγνή;” “ Πού προσδράμω λοιπόν και σωθησομαι;” “Ποιαν δε εφευρω καταφυγήν;” “Είς Σε μόνον ελπίζω. Είς Σε μόνον καυχωμαι και επί Σε θαρρών κατέφυγον”.

Τέκνα εν κυρίω αγαπητά,

Ζούμε εδώ και ένα χρόνο, την πανδημία του covid 19. Πανδημία, που παρά τις μάσκες που φοράμε, απεκάλυψε το πραγματικό πρόσωπο πολλών, αλλά και τα πραγματικά αισθήματα που έχει ο καθένας. Κάθε μέρα που περνά αποξενώνεται ο ένας από τον άλλον περισσότερο.

Θυμάμαι, πριν χρόνια, όταν ο Μακαριστός Πατριάρχης Αθηναγόρας κάλεσε στο γραφείο του ένα κληρικό.

Ο κληρικός εισερχόμενος στο γραφείο του, τον ρώτησε: “Παναγιώτατε τι με θέλετε”; Και ο Πατριάρχης απάντησε: “Να κοιταχτούμε”.

Πόση ανάγκη έχουμε σήμερα αυτού, του “να κοιταχτούμε”.

Να ξαναδεί ο ένας καθαρά το πρόσωπο του άλλου.

Να ξαναδούμε όμως εμείς και την Παναγία. Την Εικόνα της Παναγίας που πριν λίγες μέρες καταπάτησαν πόδια και κομμάτιασαν βέβηλα χέρια νέων παιδιών, στα οποία δυστυχώς δεν μίλησαν ποτέ, τα σπίτια τους για Θεό και για Παναγία. Ποια είναι, τι είναι στην πίστη μας, στο λαό μας, στο Έθνος μας, στην Ορθοδοξία όλη, η Παναγία.

Ένα κερί στην Εκκλησιά από τον καθένα μας πού να ζητά συγχώρηση, για την αγνωμοσύνη μας και τη συμπεριφορά μας απέναντι της.

Μην ξεχνάμε είναι και δική μας μητέρα η Παναγία.

Θέλει να μας ακούει σε προσευχή.

Πιστεύω, πως διαβάζοντας τα λόγια αυτά γι’ Αυτήν, θα πει κάποιος. Ευχαριστώ που μου τη γνώρισες. Πρώτη φορά μίλησα μαζί της. Της μίλησα στην προσευχή μου με λόγια απλά. Με άκουσε! Με πρόσεξε! Το αισθάνθηκα!

Ο ΒΡΥΟΥΛΩΝ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ.